

"NEOĀ MATLĀ•VEJ MĀŠ!"

NedĀle, 22 listopad 2015

Ptala jsem se mladých, stĀednĀvĀkých i tĀch starších. MuĀských. Ale taky nás, Āenských. Ptala jsem se na je dĀleĀitou vĀc - kterou my, holky zamilované, dĀláme navíc a hlavnĀ - kterou nĀkdy svého drahého hroznĀ štver. Jedná se o dotýkání. O pĀehnané dotýkání. Uvedu na pĀíkladu, který jsem v pátek zaĀila:

Byla jsem si v prodejnĀ T-Mobile v chodovském obchodním centru nechat vymĀnit sim kartu. ProstĀ najednou cípla a šmytec, volat nešlo a kdyĀ jsem se zeptala Boba, co s tím, bylo mi ĀmeĀeno, Āe tohle se nijak uĀ oprav nedĀ, Āe ... Tak jsem tam zajela, Āekla, co a jak, a Āe mám telefon na syna. OK, šikovní mládenec mi simku vymĀnil, všechno zkontroloval, taky mi ho prozvonil a já zas frĀela domĀ. Cestou jsem klukovi volala, ale mĀl stále obsazeno. Asi po hodinĀ jsem mu poslala sms, co s ním je? JenĀe prĀser - ono to cinklo u mne a já zjistila, Āe ten "šikovní" mi dal synovo Āíslo a jemu telefon delete... Vau...

OkamĀitĀ jsem mu tedy volala do kanclu, ale Robert právĀ pásl ovce (jo, synĀek teĀ jednou tejdĀ celej blaĀenej se svou borderkou do uĀení na pasáka – co by pro Āubinu neudĀlal…), takĀe jsem mu tam jen nechala vzkaz. Za pĀhodiny byl uĀ v kanclu a Āekl, Āe bohuĀel, Āe se nedĀ nic dĀlat, Āe tam holt musím zpĀt. A – aĀ mu do kanclu zavolám a telefon pak dám dotĀnému. Ten tam nebyl, zato tam byl jejich šéf. Asi neslyšel nic rĀĀového, protoĀe jsem mĀla dojem, Āe se témĀĀ roztéká jak snĀhulák pod letlampou. „ samozĀejmĀ, ale … no, já se pokusím, samozĀejmĀ… Tak promiĀte, moment…“ Trvalo to cca tĀ ĀtvrtĀ hodiny. Já dostala pak zpĀt zase funkĀní mobil, tentokrát s mým Āíslem, a Bob musel holt jít do nĀjaké ješt otevĀené prodejny. Tam mu zprovoznili i ten jeho mobil. No, byla to legrácka na dvĀ hodiny. Ale zpĀtky k dĀvodu proĀ vám tohle všechno píšu: celou tu dobu, co ten šéf všechno vyĀmizoval, volal všude moĀnĀ, jsem sledovala pár u vedlejšího pultu. Mládenec sedĀl na té barové ĀidliĀce, vedle nĀj jeho dívka, liana hadr. Celou tu hodinu se jen po nĀm vinula. Tu ho hladila po ruce, po rameni, drbala za krkem, ve vlasech, tu ho líbla, pak mu urovnávala šálu, knoflíky na bundĀ, pak zas utírala tvĀĀ od rtĀnky, pak se k nĀmu tiskla... atd. atd. V jednom kuse ho ozobávala, ohlazovala, olíbávala... A on jen drĀel, kdyby se obĀas nĀjak nepohnul, myslela bych, Āe je umĀlej. x x x UĀ nĀkolikrát na tohle téma pĀišla ĀmeĀ, kdyĀ si mi známí Āi kama na nĀkteré projevy své drahé. Āe je samozĀejmĀ mají rádi, Āe se s nimi rádi mazlí, hladí je a stejnĀ tak jsou rádi mazlení, líbání atd. atd. - ale, proboha, ne všude, ne v jednom kuse ... Ne kdekoliv! A tak jsem si udĀlala ještĀ pĀed popsáním této zkušenosti anketu mezi dalšími: a ejhle, shodli se všichni... Jediné, co se lišilo, byly jejich reakce. NĀkteĀmí to sice nelibĀ nesou, štve je to, ale jaksi ze slušnosti nic neĀmíkají. Jeden známý mi Āmíkal, Āe pĀímó fyzicky nesnáší, kdyĀ mu ta jeho pĀí jzdĀ autem o ramen, probírá se mu ve vlasech, hladí ho po krku, po ramenou, obĀas mu dá hlavu na rameno, pak zase ruku na nohu, pak hladí po ruce, pak jezdí prsty po jeho ruce na volantu... ProstĀ pĀebírá, probírá, hladí, víská... a on jen drĀí a má dĀl tím vĀtší vztek. JenĀe - nic neĀmekne, protoĀe ví, Āe je to "z lásky"... NĀkteĀmí ucuknou, jiní (viz ten r Mobile) zkamení a snaĀí se nic nevnímat, jiní, tedy konkrétnĀ další mĀj kámoš; se pak jednoznaĀnĀ ohra tak hrozným zpĀsobem, jak je v nadpisu :-)). Myslím, Āe to, co je tak super v soukromí, není uĀ tak fajn na veĀme Āe by to té veĀejnosti vadilo, ono staĀí jet v podveĀer v metru a mĀĀete podobnĀ se obírajících dvojic vidĀt neureko kdyĀ uĀ, tak to vadí právĀ tĀm "ohlazovaným"... Nu, jaký na to máte názor vy? Jak by to vadilo - Āi vadí vám? d@nie